

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 7569/10

בפני : כבוד השופטת א' חיות
כבוד השופט י' דנציגר
כבוד השופט ע' פוגלמן

העותרת : גיטה פיירמן

נגד

המשיב : משרד הבטחון

עתירה למתן צו על תנאי ולצו ביניים

בשם העותר : עו"ד פ' ברזילי

פסק-דין

השופט י' דנציגר:

לפנינו עתירה למתן צו על תנאי בה מתבקש בית משפט זה להורות למשיב לנמק מדוע לא יפטור את העותרת משירות חובה בצבא הגנה לישראל (להלן: צה"ל) לפי סעיף 36 לחוק שירות בטחון [נוסח משולב], התשמ"ו-1986. כמו כן מבקשת העותרת ליתן צו ביניים המורה למשיב להימנע מגיוסה עד להכרעה בעתירה.

רקע עובדתי

1. כנטען בכתב העתירה, העותרת הינה אזרחית ישראלית ילידת 29.4.1990 אשר אמורה הייתה להתגייס לשירות חובה בצה"ל בחודש אוקטובר 2008. עוד עולה מכתב העתירה כי ביום 6.9.2008 נפגעה העותרת בתאונת דרכים אשר הותירה אותה פצועה בכל חלקי גופה וסובלת מכאבים עזים ברגליים ובגב. עוד נטען בכתב העתירה כי העותרת סובלת ממצב נפשי קשה,

מטופלת על ידי פסיכיאטר ונוטלת תרופות בקביעות. בנוסף לכך נטען כי מצבה הרפואי של העותרת אינו משתפר. ביום 2.9.2010 נשלחה אל העותרת הודעה מטעם המשיב, לפיה הועדה הרפואית מטעמו מצאה כי העותרת כשירה לשירות בטחון וכי עליה להתייצב לשירות בטחון וזאת ביום 20.10.2010 (להלן בהתאמה: הוועדה הרפואית והודעת הגיוס).

נימוקי הבקשה לצו ביניים

2. לטענת העותרת, בשל החגים ובשל המצאה הודעת המשיב מספר ימים לאחר התאריך הרשום בהודעתו (2.9.2010), לא ניתנה לה האפשרות לערער על קביעת הועדה הרפואית מדרגה ראשונה, שכן צו הגיוס ייכנס לפועל עוד בטרם מוצו הליכי הערעור על ידי העותרת.

נימוקי העתירה

3. לטענת העותרת המסמכים הרפואיים שהמציאה למשיב מעידים על מצבה הרפואי והנפשי הקשים. לטענתה, היא אינה יכולה לעמוד על הרגליים למשך זמן רב והיא עדיין נמצאת בהליכי שיקום מהתאונה. מצבה הנפשי של העותרת מכביד על התנהלותה היומיומית כפי שעולה מחוות דעת פסיכיאטרית. נטען כי לפי חוות דעת זו העותרת אינה כשירה לשירות הצבאי. עוד טוענת העותרת כי להודעת הגיוס לא צורפה החלטת הועדה או פרוטוקול הדיון שנערך לפניה. כמו כן טוענת העותרת כי לא צוין מה הייתה מומחיות הרופאים אשר קיבלו את ההחלטה בעניינה של העותרת. בנוסף לכך טוענת העותרת כי גיוסה לשירות חובה יביא לפגיעה נוספת במצבה הרפואי ולהרעה במצבה הרפואי וזאת על פי חוות דעת רפואיות.

דיון והכרעה

4. דין העתירה להידחות על הסף. הן מבקשתה של העותרת לצו ביניים והן מנימוקי עתירתה עולה באופן מפורש כי העותרת לא מיצתה את כל ההליכים האפשריים העומדים לרשותה לפני האורגנים המוסמכים הפועלים מטעם המשיב על מנת להשיג על החלטת המשיב לגייסה למרות מצבה הרפואי והנפשי הנטען. כך למשל מציינת העותרת עצמה את האפשרות להגיש ערעור על החלטת הוועדה הרפואית. כידוע, אי מיצוי הליכים לפני הרשות המוסמכת מצדיק את דחיית העתירה על הסף [ראו למשל: בג"ץ 1635/90 ז'רד'בסקי נ' ראש הממשלה, פ"ד מה 1, 749, 800 (1991); כן ראו: אליעד שרגא ורועי שחר המשפט המינהלי עילות הסף 161 (2008)].

5. לטענת העותרת הסיבה בגינה לא מיצתה את ההליכים לפני האורגנים המוסמכים במשיב הינה לוחות הזמנים הדוחקים ותקופת החגים שחלה לאחר המועד שנמסרה לה הודעת הגיוס מטעם המשיב. מטעם זה אף הוגשה בקשתה לצו ביניים. ובכך, אין בידי לקבל נימוק זה שכן לכל הפחות היה על העותרת לצרף לעתירתה ולבקשתה לצו ביניים את כתב הערעור שעתידי היה להיות מוגש מטעמה לאורגנים המוסמכים מטעם המשיב, אך העותרת לא עשתה כן. יתר על כן, העותרת אף לא הצהירה בעתירתה כי בכוונה לשוב ולפנות למשיב לשם מיצוי הליכים אלא היא מבקשת כי עניינה יתברר ישירות לפני בית משפט זה (סעיף 25 לעתירה), תוך שהיא פוסחת מעל השלבים ההכרחיים בטרם יוכל עניינה לבוא בשעריו של בית משפט זה. לפיכך גם לא מצאנו מקום להורות על צו ביניים בעניינה של העותרת.

6. על העותרת למצות את ההליכים העומדים לרשותה לפני האורגנים המוסמכים מטעם המשיב והיא תוכל לעשות כן גם לאחר התחיילותה.

7. אשר על כן, העתירה והבקשה לצו ביניים נדחות.

ניתן היום, י"א בחשוון תשע"א (19.10.2010).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט